

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242318
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113242318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Ľ. M., D.. XX.XX.XXXX, N. R. XXX/XX, XXX XX Z., Š. P. Z., právne zastúpený JUDr. Luciou Bušfy, advokátom s miestom výkonu činnosti Nám. A. Hlinku 36/9, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 018 927, proti odporcovi: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 333,29 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh o zaplatenie sumy 333,29 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 333,29 eur od 11.01.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 19,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 01.12.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 13.12.2013 sa navrhovateľ domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 333,29 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 333,29 eur od 11.01.2012 do zaplatenia. Zároveň sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil skutkovo tým, že motorové vozidlo, ktorého je vlastníkom, bolo účastníkom škodovej udalosti, ktorá sa stala dňa 25.11.2011 o 16:00 hod. na Ulici SNP v obci Strečno. Je poškodeným zo škodovej udalosti. Predmetnú škodovú udalosť zaviniť/spôsobilo vozidlo, ktorého vlastníkom je Ľ. H. (ďalej len „škodca“ alebo „poistený“), bydliskom: O. XXX/X, XXX XX Z., ktorý má poistenie zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla - povinné zmluvné poistenie uzatvorené s odporcom (poistná zmluva č. 1070478900). Ku škodovej udalosti došlo tak, že škodca, ako vodič vozidla idúceho pred vozidlom navrhovateľa, zadnými kolesami prešiel cez kamene, ktoré následkom odrazu a vplyvom rýchlosti jeho vozidla sa odrazili od vozovky a rozbili čelné sklo vozidla idúceho tesne za ním - vozidla navrhovateľa, čo potvrdil aj vodič vozidla, ktoré škodu spôsobilo - p. Ľ. H. (viď. záznam o dopravnej nehode, oznámenie o škodovej udalosti). Navrhovateľ ďalej uviedol, že mu bola v súvislosti s touto nehodou spôsobená škoda vo výške 333,29 eur (faktúra č. 201100549). Škoda predstavuje náklady, ktoré musel vynaložiť na navrátenie stavu vozidla do stavu pred škodovou udalosťou. Nakoľko sa jedná o škodovú udalosť, ktorá je krytá povinným zmluvným poistením, v súlade so znením ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. si svoj nárok na náhradu škody uplatnil priamo voči odporcovi ako poistiteľovi. Predmetná škodová udalosť je u odporcu evidovaná pod č. 8011249561. Odporca mu písomne oznámil, že ním uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody. Z dokladov, ktoré predložil odporcovi je zrejmé, že škodovú udalosť zaviniť vodič vozidla poisteného u odporcu, ktorý svoje pochybenie, resp. zodpovednosť za vzniknutú škodu, i sám

uznal. Navrhovateľ súčasne uviedol, že je tak presvedčený, že konanie odporcu je nielen v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ale predovšetkým so zákonom a všeobecnými poisťovacími podmienkami odporcu. Čestne prehlasuje, že čelné sklo mu rozbil kameň, ktorý následkom rýchlosti sa odrazil z vozovky, spod kolies vozidla idúceho tesne pred ním, t.j. vozidla poisteného u odporcu a smeroval priamo na jeho vozidlo, pričom mu rozbil čelné sklo. Je nanajvýš logické, že kameň sa musel odraziť spod kolies vozidla idúceho tesne pred jeho vozidlom, inak by predsa nemohol poškodiť jeho vozidlo, ale zasiahol by iný objekt. Pritom na vlastné oči videl spod kolies ktorého auta sa kameň odrazil a následne rozbil jeho čelné sklo. Túto skutočnosť potvrdil i vodič vozidla. Toto jeho tvrdenie však odporca vyhodnotil spôsobom priečiacim sa logike veci, kedy skonštatoval, že: „predložené súhlasné vyhlásenie vodiča motorového vozidla, ktoré údajne malo poškodenie jeho čelného skla spôsobiť a vodiča poškodeného motorového vozidla nemá charakter preukázania okolností vzniku škody.“. Podľa názoru odporcu nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktorého držiteľom v čase vzniku škodovej udalosti bol Ľubomír Taraba. Navrhovateľ vyjadril ďalej svoj názor, že je nútený konštatovať, že odporca svojimi vyjadreniami a celkovým postojom ku škodovej/poisťovnej udalosti absolútne opomína právnu teóriu a túto neguje, pričom navrhovateľ ďalej poukázal na publikovaný právny názor JUDr. Imricha Feketeho v jeho komentári k Občianskemu zákonníku a s tým súvisiace súdne rozhodnutia publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1975, R 9/1972 a R 16/1969. Povinnosť odporcu navrhovateľ vyvodzoval zo znenia ust. čl. I ods. 2 písm. b) a c) Všeobecných poisťovacích podmienok odporcu, odporcu v zmysle ktorých má poistený má nárok, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa ustanovení Občianskeho zákonníka poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať (vecná škoda), ako aj nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní svojich nárokov. Súčasne navrhovateľ poukázal na znenie ust. § 4 ods. 1 a 4 zákona č. 381/2001 Z. z. Navrhovateľ na podporenie svojej argumentácie poukázal na to, že približne do konca roka 2011 všetky poisťovne v SR bez rozdielu akceptovali rozbitie čelného skla na motorovom vozidle následkom odrazu kamienkov spod zadných kolies vozidla idúceho pred poškodeným vozidlom ako poisťovnú udalosť, ktorá bola krytá havarijným, ale i povinným zmluvným poistením. Bez akejkoľvek zmeny zákona, poisťovnej zmluvy, resp. poisťovacích podmienok odporcu, mu odporca odmietol poskytnúť požadované poisťové plnenie. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že vo Všeobecných poisťovacích podmienkach odporcu nie je vyslovene v časti Výluky z poistenia, resp. v inej časti, uvedené, že poistenie sa nevzťahuje na rozbitie čelného skla vozidla. Má vedomosť o tom, že na slovenskom trhu vznikol nový poisťový produkt pripoistenie čelného skla, avšak vznik nového produktu u odporcu, resp. u ostatných poisťovateľov, nemôže znamenať, že bez akejkoľvek ďalšej skutočnosti (zmena zákona, atď.) by bolo rozbitie čelného skla automaticky vylúčené z nárokov na poskytnutie poisťového plnenia. Je tak evidentné, že toto konanie poisťovateľov vo všeobecnosti má donútiť poistených k tomu, aby začali nový poisťový produkt využívať. Avšak poisťovatelia tak nemôžu robiť svojvoľne bez akejkoľvek legislatívnej zmeny. Je výlučne vecou súdu, aby vec zhodnotil a vyslovil, či za súčasnej právnej situácie je postup odporcu zákonný, či nie je v rozpore s uzatvorenou poisťovnou zmluvou a poisťovacími podmienkami odporcu, a či nepoškodzuje práva a právom chránené záujmy navrhovateľa. Na podporu svojej argumentácie ďalej navrhovateľ poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných veciach, rozsudky: Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/96/2011-68 zo dňa 02.11.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/31/2012 zo dňa 19.04.2012, Okresného súdu Žilina spis. zn. 13.05.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/358/2013 zo dňa 12.09.2013 a Okresného súdu Žilina spis. zn. 13C/381/2012 zo dňa 23.04.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/307/2013 zo dňa 26.09.2013. Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, navrhovateľ odkázal na znenie ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 s tým, že dňom, od ktorého požaduje od odporcu zaplatenie úrokov z omeškania, je deň nasledujúci po dni, v ktorom mu bolo doručené od odporcu oznámenie o ukončení šetrenia poisťovnej udalosti bez poskytnutia plnenia.

Okresný súd Žilina návrhu vyhovel v plnom rozsahu vydaním platného rozkazu č.k. 25Ro/398/2013-21 zo dňa 05.03.2014.

Vzhľadom ku skutočnosti, že odporca podal v zákonnej lehote na súde dňa 24.03.2014 odpor proti platobnému rozkazu, došlo ex lege v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu.

Odporca svoj odpor odôvodnil s poukazom na to, že uzavrel s poisťníkom L. H. poisťnú zmluvu č. 6810276807, č. návrhu 1070478900, o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla EČ: R. XXX I. s účinnosťou od 25.08.2011. Navrhovateľ si dňa 27.12.2011 uplatnil u odporcu nárok na náhradu škody zo dňa 25.11.2011 z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla EČ: R. XXX I.. Odporca zastáva názor, že prihladnuc ku všetkým okolnostiam nemôže vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola údajne spôsobená škoda jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik zodpovednosti za škodu, ako aj samotnú škodu v danom čase na danom mieste. Vodič motorového vozidla si počas jeho prevádzky, v danom čase a na danom mieste nemôže byť vedomý odskočenia predmetu od vedeného motorového vozidla, a teda nie je možné objektívne preukázať, že predmet (skalka, kameň), resp. predmety (skalky, kamene), ktoré údajne poškodili čelné sklo na poškodenom motorovom vozidle, boli odmrštené prevádzkou motorového vozidla poisteného. Ani Záznam o dopravnej nehode nepreukazuje, že škoda vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla poisteného v danom čase na uvedenom mieste, keďže vodič motorového vozidla takúto vedomosť nemôže objektívne mať, nakoľko sa vždy primárne venuje situácií, ktorú priamo vidí, t.j. situácii, ktorá sa v cestnej premávke odohráva priamo pred ním, a len sekundárne sleduje situáciu za sebou. Podpis na listine označenej ako „Záznam o dopravnej nehode“ zo strany vodiča motorového vozidla, ktorým údajne bola škoda spôsobená, nie je preto možné považovať za relevantný dôkaz, keďže tento nemohol objektívne vidieť priebeh deja, t. j. odskok kameňa, resp. skalky spod kolies jeho motorového vozidla a bezprostredný vznik škody na motorovom vozidle navrhovateľa, nakoľko sa musel venovať premávke, t.j. priebehu deja, ktorý sa odohrával priamo pred ním. V spojitosti s vyššie uvedeným poukázal tiež odporca na znenie ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre vznik zodpovednosti za škodu vodiča motorového vozidla je potrebné naplnenie štyroch základných znakov zodpovednosti za škodu, a to: porušenie právnej povinnosti, vznik škody, kauzálny nexus medzi nimi a zavinenie vodiča. Pokiaľ ide o zodpovednosť vodiča motorového vozidla za vzniknutú škodu, vždy pôjde o zodpovednosť za zavinenie, t. j. o zodpovednosť subjektívnu. Poistený ako vodič motorového vozidla neporušil žiadnu povinnosť uloženú mu všeobecne záväznými právnymi predpismi, a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Prevádzateľ motorového vozidla podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka zodpovedá objektívne, teda na vznik jeho zodpovednosti nie je potrebné zavinené protiprávne konanie, postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existenciu kauzálneho nexu medzi nimi. Keďže zákon č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov vo svojom ust. § 4 ods. 2 požaduje preukázanie nároku poškodeného, je na poškodenom aby preukázal naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti prevádzateľa podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka. Kauzálny nexus sa v právnej teórii chápe ako priama nadväznosť objektívnych (v reálnom čase a priestore existujúcich, t.j. nie iba možných, resp. vysoko pravdepodobných) javov, v rámci ktorej jeden jav označovaný ako príčina, bezprostredne a priamo predchádzajúci následku, vyvolá neodvratne druhý jav, t. j. následok. V rámci súboru javov existujúcich v čase a priestore, v ktorom škoda ako následok vzniká, je preto potrebné skúmať, či existuje jav, ktorý je v priamej vecnej súvislosti so vznikom následku, t. j. škody. V prípade objektívnej zodpovednosti podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky prevádzkovateľa a následkom vznik škody. V rámci znášania dôkazného bremena vyplývajúceho z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a ust. § 120 ods. 1 O.s.p., je poškodený, t.j. navrhovateľ povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Nepostačuje pritom tvrdenie poškodeného, t. j. v predmetnej právnej veci navrhovateľa o samotnej existencii kauzálneho nexu. V prípade odmrštenej skalky (kameňa) od kolies motorového vozidla si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho/že spod jeho kolies odletela skalka, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotností vozidla a skalky nemôže zaregistrovať. Vzhľadom na vyššie uvedené preto rozhodne nie je preukázané (a objektívne preukázateľné), že príčinou škody ako následku je prevádzka poisteného motorového vozidla, a preto ani nemôže byť dostatočne preukázaný ani kauzálny nexus. V dôsledku neunesenia dôkazného bremena na strane poškodeného, t. j. navrhovateľa je potom potrebné tvrdený nárok zamietnuť ako nepreukázaný. V prípade, ak by súd napriek vyššie uvedenému došiel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, zastáva odporca naďalej názor, že napriek tejto skutočnosti je potrebné podaný žalobný návrh zamietnuť, a to z dôvodu existencie liberáčnych dôvodov. Pri zodpovednosti prevádzateľa upravuje ust. § 428 Občianskeho zákonníka možnú liberáciu prevádzateľa, kedy ustanovuje, že prevádzateľ sa svojej zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Z uvedeného vyplýva, že prevádzkovateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ale ust. § 428 Občianskeho zákonníka

škody vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky rozdeľuje na: škody bez možnosti liberácie - vždy ak škoda bola spôsobená okolnosťami, majúcimi pôvod v prevádzke a škody s možnosťou liberácie - škody, ktoré nemajú svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla, ak prevádzateľ preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Okolnosti majúce povahu v prevádzke vozidla sú okolnosti vnútorné. Zásadne sa ide o technický stav motorového vozidla a jeho súčastí spojených s vozidlom, napr. zlyhanie bŕzd, motora, vady materiálu a pod. Skalka (kameň) ležiaca na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou. teda nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Možnosť zabránenia vzniku škody vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať sa posudzuje objektívne, t.j. nevychádza sa zo subjektívnych možností konkrétneho vodiča motorového vozidla. Práve naopak, vychádza sa z objektívne možnej starostlivosti, ktorú možno od ktoréhokoľvek vodiča očakávať v danej situácii. V predmetnej veci to potom znamená, či poistený, ako vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého údajne došlo k vzniku škody vyvinul všetko objektívne možné úsilie, ktoré možno požadovať, aby zabránil vymršteniu skalky. Vzhľadom na splynutie kameňa s vozovkou, faktickú nemožnosť rozpoznať „prekážku“ na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd má za to, že od prevádzateľa nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča motorového vozidla zodpovedným za púhu náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné, a i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nesprávne. Bolo by absurdne formalistické požadovať od vodiča motorového vozidla, aby sústredil svoju pozornosť na každú, i najmenšiu skalku na ceste a snažil sa jej vyhnúť. Vymrštenie kameňa alebo iného predmetu ležiaceho na vozovke (za predpokladu, že jeho umiestnenie na vozovke nie je následkom činnosti daného motorového vozidla) spod pneumatiky prechádzajúceho vozidla nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Totiž prevádzkou je potrebné rozumieť priame pôsobenie fyzikálnych, chemických, biologických veličín zdroja, ktorý je v prevádzke a ktorého pôsobením na vonkajšie okolností vzniká prevádzka. Naopak vymrštenie kameňa spod pneumatiky predstavuje odovzdanie kinetickej energie krútiaceho momentu kolesa automobilu pri súčasnom pôsobení trecej a odstredivej sily. Takéto fyzikálne sily sú však neustále prenášané predovšetkým na vozovku, a tým aj na všetky predmety v danom okamihu nachádzajúcimi sa na vozovke. Nemusí sa vždy jednať len o voľne položený kameň, ale môže ísť aj o súčasť vozovky, ktorá sa skladá zo živíc ropných produktov, štrku, kameniva či iného adhézneho materiálu. Preto vymrštenie kameňa predstavuje skutočnosť, ktorá je vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky, nie však priamo prevádzkou vozidla alebo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. V danom prípade vo vzťahu k okolnostiam, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla chýba priama príčinná súvislosť, pretože sa nejedná o priamy následok dvoch súvisiacich javov, ale len sprostredkovaný následok, v ktorom odovzdaná kinetická energia je jednou z príčin vymrštenia predmetu z vozovky. Pri plnení si povinnosti účastníka cestnej premávky ako vodiča motorového vozidla, ktoré je povinné pohybovať sa tak, aby nebránilo ostatným účastníkom v premávke nedôvodné pomalou jazdou, venovať sa vedeniu vozidla a situácii v premávke, nie je možné odmršteniu kameňa spod kolies vozidla predísť, a preto je prevádzateľ zbavený zodpovednosti za škodu. Odporca na podporu svojej argumentácie rovnako poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, a to na rozsudky: Okresného súdu Dunajská Streda spis. zn. 8C/51/2011, Okresného súdu Žilina spis. zn. 14C/100/2012, Okresného súdu Žilina spis. zn. 14C/80/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 6Co/468/2012 a Okresného súdu Žilina spis. zn. 17C/50/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 6Co/446/2013. Napokon odporca vzniesol s poukazom na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka námietku premičania, ktorú odôvodnil tým, že k škodovej udalosti došlo dňa 25.11.2011, faktúra č. 201100549 bola vyhotovená dňa 12.12.2011, navrhovateľ dňa 12.12.2011 požiadal o úhradu na účet servisu a návrh bol doručený na Okresný súd Žilina dňa 13.12.2013. S poukazom na uvedené odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa nahradiť mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za podanie odporu.

Navrhovateľ sa k podanému odporu, ktorý mu bol doručený dňa 29.05.2014 spolu s výzvou súdu na vyjadrenie k nemu, v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 27.06.2014, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 19.06.2014.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Odporca dňa 08.09.2011 vydal osobe: Ľ. H., O. XXX/X, XXX XX Z. poistku č. 6810276807 k poisteniu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (na č. I. 29 spisu, dôkaz predložený odporcom), ktorou potvrdil uzavretie predmetnej poistnej zmluvy č. 1070478900 s účinnosťou od 24.08.2011. Ako poistník je uvedený v predmetnej poistke Ľubomír Taraba, začiatok poistenia je uvedený dňa 25.08.2011 s koncom poistenia - na neurčito. Ďalej je v poistke označené motorové vozidlo, na ktoré sa poistenie vzťahovalo, a to VIN: S., EČ: R. XXX I..

Dňa 25.11.2011 spísali navrhovateľ a Ľubomír Taraba Zápis o dopravnej nehode vyhotovený na predtlačí odporcu (na č. I. 8 spisu - dôkaz predložený navrhovateľom), z ktorého vyplýva, že dňa 25.11.2011 o 16:00 hod. na Ulici SNP v obci Strečno malo dôjsť k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, EČ: R. XXX W., VIN: S., ktoré v čase nehody viedol ako vodič navrhovateľ, a to zavinením vodiča motorového vozidla zn. Peugeot Partner, EČ: R. XXX I., VIN: S., č. poistky 1070478900, ktoré v čase nehody viedol ako vodič Ľ. H., N.: O. XXX/X, XXX XX Z.. Je poškodeným zo škodovej udalosti. Predmetnú škodovú udalosť zaviniť/špôsobilo vozidlo, ktorého vlastníkom je Ľ. H. (ďalej len „škodca“ alebo „poistený“), ktorý má poistenie zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla - povinné zmluvné poistenie uzatvorené s odporcom (poistná zmluva č. 1070478900). Ku škodovej udalosti došlo tak, že škodca, ako vodič vozidla idúceho pred vozidlom navrhovateľa, zadnými kolesami prešiel cez kamene, ktoré následkom odrazu a vplyvom rýchlosti jeho vozidla sa odrazili od vozovky a rozbili čelné sklo vozidla idúceho tesne za ním - vozidla navrhovateľa, čo potvrdil aj vodič vozidla, ktoré škodu spôsobilo - p. Ľ. H., N. O. XXX/X, XXX XX Z..

Zo zápisu o ohliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 09.12.2011 (na č. I. 42 spisu - dôkaz predložený odporcom) vyplýva, že tento podpísal navrhovateľ a ďalšia bližšie neurčená osoba a súčasne, že bolo zistené poškodenie motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, EČ: R. XXX W., VIN: S., a to prasknuté čelné sklo. V poznámke je uvedené, že klient odovzdal výpočet na opravu čelného skla v partnerských servisoch.

Z osvedčenia o evidencii motorového vozidla č. Z. XXXXXX (na č. I. 43 spisu - dôkaz predložený odporcom) vyplýva, že ako vlastníka a držiteľa vozidla zn. Peugeot Boxer, EČ: R. XXX W., S.: S. je v evidencii vozidiel zapísaný navrhovateľ.

Faktúrou č. 201100549 vystavenou dodávateľom: AUTOSKLO ŽILINA, s. r. o. dňa 12.12.2011 (na č. I. 7 spisu - dôkaz predložený navrhovateľom) splatnou dňa 22.12.2011 s uvedením dátumu dodania 12.12.2011, fakturoval dodávateľ navrhovateľovi cenu opravy čelného skla motorového vozidla zn. Peugeot Boxer v celkovej sume 333,29 eur. Na faktúre je uvedené, že táto slúži zároveň ako dodací list s tým, že navrhovateľ svojim podpisom na faktúre potvrdil, že tovar, materiál a DL prevzal.

Listom zo dňa 12.12.2011 (na č. I. 60 spisu - dôkaz predložený odporcom) navrhovateľ žiadal odporcu uhradiť poistné plnenie na č. ú., ktorý patrí obchodnej spoločnosti AUTOSKLO Žilina, s.r.o. za opravu čelného skla na motorovom vozidle EČ: R. XXX W. k č. poistnej udalosti 8011249561.

Listinou označenou ako „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ datovanou dňa 13.12.2011 (na č. I. 39 - dôkaz predložený odporcom) si navrhovateľ u odporcu uplatnil ako poškodený nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť dňa 25.11.2011 o 16.00 hod. poškodením čelného skla motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, EČ: R. XXX W., VIN: S., ktoré v čase nehody viedol on ako vodič, a to zavinením vodiča motorového vozidla zn. Peugeot Partner, EČ: R. XXX I., VIN: S., ktoré v čase nehody viedol ako vodič Ľ. H., N.: O.Ž. XXX/X, XXX XX Z. tak, že išiel za idúcim vozidlom Peugeot Partner, z ktorého odletel

kameň do jeho čelného skla. Zároveň bolo na oznámení uvedené č. poisťnej zmluvy 1070478900 a poisťovňa - odporca.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

Podľa ust. § 2 písm. d) až g) zákona č. 381/2001 Z. z. v znení zákona č. 186/2004 Z. z., Na účely tohto zákona sa rozumie poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, (zákon č. 95/2002 Z. z.), e) poisníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len "poistná zmluva"), f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (§ 823 Občianskeho zákonníka) a je povinný tento nárok preukázať. (§ 799 Občianskeho zákonníka)

Podľa ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. (§ 106 Občianskeho zákonníka)

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 131/1982 Zb., právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa ust. § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa ust. § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., poistiť možno zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Pokiaľ ide o právne posúdenie veci, je nepochybné, že navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok na náhradu škody podľa cit. ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. priamo proti odporcovi ako poisťovateľovi, ktorý uzavrel s poisťníkom a zároveň s poisteným (ktorý by mal za predmetnú škodu zodpovedať podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka) Ľubomírom Tarabom zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzkou malo dôjsť k spôsobeniu škody na majetku navrhovateľa - motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, EČ: R. XXX W., VIN: S. pri predmetnej škodovej udalosti dňa 25.11.2011.

Cit. ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. stanovuje zákonnú výnimku z pravidla podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého poškodený právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá a to tým, že kreuje priamy právny nárok poškodeného proti poisťovateľovi na náhradu škody.

Odporca sa v konaní medzi iným bránil aj námietkou premlčania (podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) spočívajúcou v tom, že ku dňu podania návrhu 13.12.2013 už uplynula dvojiročná subjektívna premlčacia doba podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť najneskôr dňa 12.12.2011 a uplynula dňa 12.12.2013.

Súd sa tak v prvom rade zaoberal otázkou dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, keďže, ak sa účastník občianskeho súdneho konania dovoľá premlčania, nemôže súd premlčané právo (nárok) priznať; návrh na začatie v takom prípade bez ďalšieho zamietne. To platí u práva (nároku) na náhradu škody i v prípadoch, v ktorých nie je ešte preukázaná zodpovednosť za škodu alebo výška škody. (k tomu napr. stanovisko Najvyššieho súdu ČSSR spis. zn. Sc 2/83 zo dňa 26.04.1983 uverejnené v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 29/1983)

Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť nároku možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému v súdnom konaní priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Ak však žalovaný vznesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Pokiaľ sa tak týka žalovaného nároku tento sa premlčuje podľa ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý odkazuje na právnu úpravu premlčania nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t. j. na ust. § 106 Občianskeho zákonníka.

Pri premlčaní práva na náhradu škody podľa ust. § 106 Občianskeho zákonníka je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprihádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Subjektívna premlčacia doba je dvojiročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním, b) vedomosti o tom, kto za

vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. V niektorých prípadoch však za škodu môže zodpovedať aj iná osoba. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nebanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od škodnej udalosti.

V prejednávanej veci sa odporca bránil námietkou premlčania spočívajúcou v uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak teda v zmysle ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. sa nárok podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovateľovi premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá [čo zodpovedá zmyslu poistenia zodpovednosti za škodu podľa ust. § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka, keďže týmto je plnenie poisťovne poistenému - osobe ktorá zodpovedá za škodu vo výške škody, ktorú je poistený povinný nahradiť poškodenému; niet pre to dôvodu, aby v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. bola poisťovňa nútená plniť priamo poškodenému aj napriek tomu, že právo poškodeného proti škodcovi - poistenému by bolo už premlčané].

Je možné na základe účastníkmi produkovaných dôkazov konštatovať, že navrhovateľ mal preukázateľne subjektívnu vedomosť o osobe zodpovednej za škodu - L. H. vedomosť dňa 25.11.2011, kedy došlo k vzniku škodovej udalosti - poškodenia čelného skla na motorovom vozidle navrhovateľa (čo vyplýva z obsahu listiny predloženej navrhovateľom a označenej ako „Záznam o dopravnej nehode zo dňa 25.11.2011“ a zároveň preukázateľne subjektívnu vedomosť o škode - ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére - poškodenie čelného skla a jej rozsahu, ktorú bolo možné objektívne vyčíslieť v peniazoch najneskôr dňa 12.12.2011, kedy jednak prevzal faktúru opravcu s uvedením ceny opravy v žalovanej výške a súčasne, kedy listom (zo dňa 12.12.2011) požiadal odporcu o uhradenie poistného plnenia na č. účtu opravcu.

Subjektívna dvojročná premlčacia doba podľa ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v danom prípade začala plynúť odo dňa 12.12.2011 a uplynula v súlade s ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňa 12.12.2013.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ podal v danom prípade návrh na začatie konania na súde až dňa 13.12.2013 (jeden deň po uplynutí premlčacej doby) súd vzhľadom na odporcom v konaní vznesenú námietku premlčania nemohol podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať navrhovateľovi návrhom na začatie konania uplatnené plnenie (pohľadávku a s jej príslušenstvom - úrokmi z omeškania) a bez ďalšieho, teda aby sa zaoberal existenciou navrhovateľom uplatňovaného nároku proti odporcovi a dôkazmi, ktoré mali túto existenciu preukazovať, návrh v plnom rozsahu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie uvedeného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi vzhľadom na jeho plný úspech v konaní v zmysle ust. § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 19,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.